

О сарадњи на представи Голи:

Јелена Павловић

Креативна директорка
компаније Текстил из Ужица

Када нам је представљена идеја и концепт пројекта Голи, некако се сарадња наметнула као природан след.

Услед све бржег развоја информационих и био технологија и уласка у скроз нове и непознате животне сфере, природно се јављају отпори и преиспитивања. Ко смо заиста ми? Шта желимо?

Како и колико човек данас може да утиче или усмерава развој и трансформацију човека у будућности? Свакако, напредак и развој не могу бити заустављени, спречени и чини ми се да нам је свима боље уз осећај да можемо да утичемо на ток ствари.

И парафразирала бих савременика, историчара Јувала Ноа Харарија, који нас подсећа да поседујемо свест, оно што ниједна машина или робот ипак немају, упућује нас на то да наш опстанак управо зависи од тога колико смо свесни тога шта се око нас дешава и ко смо заиста и као јединке и као друштво и државе.

И зато су овакве сарадње између привреде и културе степенице ка подизању свести и посматрању тенденција уз сучељавање и добрих и лоших аспеката.

Захваљујемо се на помоћи у реализацији представе: БИТЕФ ТЕАТРУ и његовој ДЕНС компанији, Хотелу Златиборска ноћ, фирми Текстил, ресторану Наша прича као и Институту за уметничку игру у Београду.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО КУЛТУРЕ
И ИНФОРМИСАЊА

Textil

Радни назив : ПРОТИВЧОВЕШТВО

ГОЛИ

Режија и кореографија: Исидора Станишић

сезона 2021/2022. 553. премијера

Радни назив : ПРОТИВЧОВЕШТВО

ГОЛИ

Концепт и режија:
Кореографија:
Текст и драматургија:
Музика:
Сцена и костим:
Дизајн звука:
Дизајн света:

Исидора Станишић
Исидора Станишић и играчи
Димитрије Коканов
Дарја Јаношевић
Маријана Зорзић Петровић
Никола Пејовић
Александар Росић

УЧЕСТВУЈУ:
ИГРАЧИ БИТЕФ ДЕНС КОМПАНИЈЕ:
Ана Игњатовић — Загорац
Тамара Пјевић
Бранко Митровић
Јакша Филиповић
Душан Бајчевић
Сташа Ивановић
ГЛУМИЦА НПУ:
Ивана Павићевић

Инспирацијент:
Суфлер:
Техничка реализација:
Бине мајстор:
Мајстор света:
Мајстор тона:
Уметнички кројач:
Гардероберка:
Шминка, накит и
власуљарски радови:
Столарски радови:
Реквизита:
Декоратери:

Јанко Радишић
Младен Васић

Славко Васић
Александар Росић
Никола Пејовић
Гордана Мајдов Марковић
Гордана Савић

Мирјана Илић
Обрадин Курлагић
Милан Мијаиловић
Млађан Ћитић,
Душко Јанковић,
Миломир Богдановић
2021/2022.
553
Љиљана Матић
Маријана Зорзић Петровић
мр Немања Ранковић
Зоран Стаматовић

Сезона:
Премијера:
Организаторка:
Техничка директорка:
Уметнички директор:
Директор:

Реч драматурга:

Представа „Голи“ настала је као редитељско-кореографски истраживачки процес ауторке Исидоре Станишић који је започела појмом **противчовештво** (што је и радни назив пројекта) са жељом да испитује трансхуманистички контекст живота савременог човека.

Конфронтирани са концептуалним одлукама да је основни извођачки језик у домену физичког (простора и тела), а не дигиталног окружења, фокусирали смо се на производњу садржаја којим би смо комуницирали идеју прогреса људског рада, привилегију у раду и употребну вредност производа људског рада. Контекст унутар кога и из кога креирамо сценске знаке јесте свет текстила, текстилне производње и симболички потенцијал употребне вредности које текстил може да донесе.

„Голи“ су одатле дословно ознака за оне који су скинути, огољени, без одеће (јер је не могу поседовати, или су је одбацили)... Истовремено, интересовали смо се за тему фасцинације и конфронтације различитих употребних вредности одређеног текстила који се појављује у сусрету са развојем савремених технологија: green screen, chroma key, smart clothing итд. Дакле, новим текстилом који не само да отвара питања тржишне доступности потрошачима, већ интервенише у креирању слика наше виртуелне реалности и камуфлаже (не) жељеног.

Станишић у представи развија за њу препознатљив кореографски језик, обрађујући га редитељски конструисањем слика односа људске телесности и трага текстилне прошлости у жељи да се овлада идејом будућности.

Димитрије Коканов

Реч редитељке и кореографкиње:

„Голи“ прати историју текстила и односа човека према текстилу. Видећемо да је прогрес регресирао човека у постварено биће, док је испразној ствари дао улогу идола. Читав технолошки напредак усредсређен је на суперфицијелно побољшање, чиме човекова интервенција у еволуцију доводи до губљења људскости. Највидљивија путања површинског напретка јесте одећа, наша друга кожа, наша прилика за трансформацију, наше скровиште, али и пропаст. Паметно одело нас чини бољим људима или носиоцима истог? Стил живота једног носиоца важнији је од самог живота другог носиоца? Је ли онда тај носилац и даље човек или је еволуирао у други назив? Ко је, или шта је тај носилац? Да ли Супермен лети или пада, и зависи ли то само од вијорења плашта? И на крају, ко смо кад смо голи?

Циљ нам је био да у ери промоције трансхуманизма не пропитујемо шта све човек овом врстом прогреса добија, већ шта губи. Негирати или спутавати технолошки напредак није сврховито, али подстицати сарадњу технологије и уметности како би тај напредак остао у домену хуманистике, није само сврховито, већ и неопходно. Из тог разлога је учешће фабрике текстила у овом нашем уметничком делу (јер, пројекту би био технички термин), од изузетног значаја за будућност човечанства и заједничког осмишљавања исте.